

ligvis vil tage ind i sine overvejelser, før man reelt kommer med det som et forslag.

Det, jeg synes, jeg vil slå ned på i forslaget, er en hurtig afgørelse, hurtig indgriben. Nu går jeg ikke ud fra, at hverken Venstre eller De Konservative regner med, man skal i fængsel, hvis man som 15½-årig snupper en pose slik i Brugsen, men det, jeg går ud fra at både Venstre og SF kan blive enige om, er, at hvis man som brugsuddeleer opdager, at der er et barn, der tager slik, er det nok en ganske smart vej frem at kontakte forældrene.

Hvis man i skolen opdager, at der er et barn, der ikke deltager systematisk i undervisningen, et barn, der går med tøj, som tydeligvis ikke er betalt af forældrene, eller man på anden måde som klasselærer oplever, at barnet vantrives, men udadtil har nogle andre fremtrædelsesformer, så er det ikke en dårlig idé at kontakte socialforvaltningen.

Jeg ved i virkeligheden ikke rigtig, hvad det er, jeg skal mene om det her. Jeg mener ikke, at de erfaringer, man har fra USA, på nogen måde kan få partier som Venstre og De Konservative til at gå ind for det. Jeg går ud fra, at man også dér vil inddrage forskningen, men vi kan blive enige om en eller anden form for hurtig reaktion. Det er vi alle enige om, men om man skal sættes i fængsel på grund af butikstyveri? Det er jo det, der står: Første strafferetlige overtrædelse, vupti ind 1-3 dage. Hvis man sætter en ung 15-16-årig ind 1-3 dage, uden at han må snakke med nogen som helst, så tror jeg virkelig, at man får skabt et grundlæggende had til samfundet, plus at når han kommer ud, hvis han er i en subgruppe, bliver han sej, bliver han den store, bliver han den, som de andre skal efterligne.

Grundlæggende er jeg helt uenig i den dér tankegang, men jeg går ind for en hurtig reaktion, der er adækvat, og som får den unge til at komme i den situation, som den unge mangler, hvor der er et menneske, der ser barnet, der ser den unge. Støtte- og kontaktpersonsordning, en ordentlig ungdomskontrakt – hold fast i dem! Fritidstilbud, således at den første reaktion skal være: Du har vist et problem. Dig tager vi hånd om, og det er mig som person, der holder fast i dig, således at den unge oplever, at der er noget at miste, hvis man ikke opfører sig ordentligt. Det er jo det, der er deres hovedproblem. De har intet at miste, for de har ingenting.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Hvor er det dog herligt pludselig at kunne tale til hinanden i stedet for at tale forbi hinanden, som jeg havde indtryk af ved behandlingen af sidste beslutningsforslag.

Jeg kan forsikre fru Anne Baastrup om, at der overhovedet ikke er tale om den, der stjæler en pose slik første gang.

Og så vil jeg for at holde dialogen i gang og tale til hinanden måske komme med en indrømmelse, ligesom fru Elisabeth Arnold gjorde ved behandlingen af sidste beslutningsforslag. Vi kunne måske have gjort lidt mere ud af at forklare det med, at det er en mulighed, der skal være til stede for den, der er uden for pædagogisk rækkevidde. Det er ikke et spørgsmål om at nå at straffe alle. Det er meget, meget sjældent, det skal bruges.

Med hensyn til de amerikanske tilstande og de amerikanske fængsler er det ikke dem, vi siger til i beslutningsforslaget. Det er f.eks. de nye institutioner, der er blevet oprettet. Det er et spørgsmål om, at man ikke kommer sammen med hærdede kriminelle. Det er et spørgsmål om, at man får dem ind og siger, som netop fru Anne Baastrup sagde: Du har vist et problem. Det skal vi have løst her og nu.

Der skal altså være en hurtig reaktion, hvor vedkommende ikke bliver sat hen for sig selv, men hvor der kan arbejdes videre med vedkommende, mens man har vedkommende inden for rækkevidde, og ikke mens han render og laver nye forhold. Så det synes jeg var en positiv indfaldsvinkel.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror, hr. Karsten Nonbo lige skal kigge sit beslutningsforslag igennem. For det første står der fængsel, for det andet står der, at man skal være alene. Det, jeg snakkede om, var den amerikanske undersøgelse, der viser, at det dér chok betyder ingenting.

Og så til sidst: Der er ingen, der er pædagogisk uopnåelige. Alle kan. Det drejer sig bare om vores hærdebrede folk, der ikke slår. Jeg er meget glad for, at Venstre nu endelig har tilkendegivet, man ikke ønsker at slå. Der er ikke nogen, der er pædagogisk uopnåelige. Det handler bare om, at metoderne ikke er udviklet. Vi kan. Vi skal bare give mulighederne for det. Vi har mange eksempler på, at det kan lade sig gøre, og jeg